

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1997-1998

10 juni 1998

ONTWERP VAN DECREET

**houdende de erkenning en de subsidiëring van verenigingen
en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg**

AMENDEMENTEN

voorgesteld door de heer Etienne Van Vaerenbergh

Zie :

1022 (1997-1998)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

Artikel 7

5° vervangen door wat volgt :

"5° het vervullen van ten minste drie van de hieronder opgesomde maatschappelijke opdrachten/functies telkens door middel van ten minste één activiteit/werkzaamheid :

- a) buurt hulp tot stand brengen en/of versterken ;*
- b) mobiliteit tot stand brengen en/of versterken ;*
- c) sociaal netwerk, communicatie en veiligheidsgevoel versterken ;*
- d) occasioneel kortstondig tussenkomen in specifieke acute behoeftensituaties van de lokale bewoners die op dat ogenblik niet kunnen worden opgevangen door een andere thuiszorgvoorziening ;*
- e) integreren van specifieke lokale doelgroepen ;*
- f) het organiseren of in het bereik brengen van hulp- en dienstverlening die ontbreekt voor de lokale bewoners. "*

VERANTWOORDING

Onder punt a) kan bijvoorbeeld het organiseren van een buurtconciërge, kleine huishoudelijke klussen (bijvoorbeeld boodschappen, rolluiken optrekken) worden verstaan en dergelijke, maar het is minder eng dan de in 5° opgesomde werkzaamheden en het biedt de mogelijkheid tot meer variëteit afhankelijk van de plaatselijke situatie.

Het organiseren van vervoer voor minder mobiele personen kan een manier zijn om deze maatschappelijke functie waar te maken.

Punt c) kan verwezenlijkt worden via bijvoorbeeld telefooncirkels, wijkaandachtskringen, activiteiten die ouderen uit de eenzaamheid halen en dergelijke.

Punt d) is een omslachtige omschrijving voor wat wij noemen "depannagefunctie". De omschrijving is een poging om deze functie voldoende af te bakenen. De praktijkervaring leert dat dienstencentra die proberen tegemoet te komen aan de meest diverse noden van de buurtbevolking dikwijls als buffer moeten fungeren. Zij zouden zich graag erkend weten voor deze maatschappelijke zeer zinvolle functie.

Bij punt e) denken wij vooral aan kansarmen, maar het kan ook gaan om migrante ouderen, licht mentaal gehandicapten, enzovoort.

Bij punt f) denken we vooral aan het aanbieden van warme maaltijden. Deze kunnen aan huis worden gebracht of in het dienstencentrum zelf worden aangeboden met de bedoeling op deze manier mensen op de koop toe uit hun isolement te halen.

Artikel 24

A. In § 1, na de eerste zin de volgende zin invoegen :

"De erkenning en subsidiëring van voorzieningen en verenigingen is gebaseerd op objectieve criteria, derwijze dat elke representatieve maatschappelijke groep recht heeft op een proportioneel aandeel in de programmatie. "

B. Aan § 2 een derde en vierde lid toevoegen, die luiden als volgt :

"De programmatie is bovendien gebaseerd op bijkomende objectieve criteria, derwijze dat elke representatieve maatschappelijke groep recht heeft op een proportioneel aandeel in de programmatie.

De Vlaamse regering bepaalt terzake de toepassingsmodaliteiten. "

C. Aan § 3 een derde en vierde lid toevoegen, die luiden als volgt :

"De toewijzing van deze subsidies dient bovendien te gebeuren op basis van objectieve criteria, derwijze dat elke representatieve maatschappelijke groep recht heeft op een proportioneel aandeel in de subsidiëring.

De Vlaamse regering bepaalt terzake de toepassingsmodaliteiten. "

VERANTWOORDING

Erkende voorzieningen of maatschappelijke groepen die zich benadeeld en/of gediscrimineerd voelen door het door de Vlaamse overheid gevoerde subsidiëeringsbeleid hebben geen enkele wettelijke basis om zich hiertegen te verweren.

De regelgeving (zowel het vroegere besluit van 22 april 1988 als het huidige besluit van 24 juni 1997) kent een dermate ruime discriminatoire bevoegdheid toe aan de bevoegde minister in verband met de toekenning van urencontingenten en de daaraan gekoppelde subsidies, dat een toetsing aan louter formele wettelijke criteria onvoldoende is om bestaande discriminaties vast te leggen, respectievelijk te sanctioneren.

Een mogelijke discriminatie gebeurt immers niet bij het vastleggen van de wettelijke criteria, doch bij de concrete invulling ervan.

Noch de bevoegdheid van het Arbitragehof om elke wettelijke norm te toetsen aan het niet-discriminatiebeginsel, zoals verwoord in artikel 6, 6bis en 17, § 4, van de Grondwet, noch de uitgebreide bevoegdheid van de Raad van

State (wet van 16 juni 1989 en wet van 19 juni 1991) laten toe de bescherming van de wetgeving in te roepen.

Het is dan ook dringend noodzakelijk dat een objectivering van de programmatienormen alsmede van de subsidie-allocatie in de wetgeving wordt vastgelegd.

Het leidend beginsel hierbij is dat alle "representatieve maatschappelijke groepen" op een gelijke wijze betrokken moeten worden bij het toevertrouwen van overheidstaken van algemeen belang en dit op basis van objectieve criteria en in verhouding tot hun actuele maatschappelijke representativiteit.

Hiertoe dienen objectieve criteria in de regelgeving te worden opgenomen, zodanig dat de beschikbare middelen aan gemeenschapsgelden op een billijke en evenwichtige wijze worden gespreid over de diverse representatieve maatschappelijke groepen in Vlaanderen (het begrip "representatieve maatschappelijke groepen" omvat alle sociaal-maatschappelijke organisaties en groepen van organisaties die zich kunnen legitimeren door een voldoende maatschappelijke representativiteit en die wensen hun sociale verantwoordelijkheid op te nemen).

Voor een dergelijke objectivering van de regelgeving kan overigens verwezen worden naar het decreet van 19 december 1997 betreffende het algemeen welzijnswerk alsmede naar het besluit van de Vlaamse regering van 28 april 1998 tot uitvoering van het hiervoor vermelde decreet waarin bepaald wordt dat voor de programmatienormen van bepaalde welzijnsvoorzieningen eveneens objectieve criteria gehanteerd dienen te worden.

De voordelen van een dergelijke objectivering van de regelgeving zijn de volgende :

- a) het vormt een aansporing voor de Vlaamse overheid om "in haar relaties" met het privaat initiatief het algemeen belang voorop te stellen en niet het particulier belang van deze of gene groep ;
- b) het verhoogt de rechtszekerheid van de betrokken voorzieningen en de diverse sociale maatschappelijk groepen die in geval van mogelijke benadeling en willekeur zich kunnen beroepen op de wetgeving.

Conclusie : Het voorontwerp van decreet houdende de erkenning en subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg omvat een hele reeks van voorzieningen zoals daar zijn : een dienst voor gezinszorg (de huidige gezins- en bejaardenhulpdiensten), een lokaal en regionaal dienstencentrum, een dagverzorgingscentrum, een centrum voor kort verblijf).

Het objectiveren van de regelgeving zou derhalve slaan op het geheel van deze voorzieningen, vandaar de voorgestelde wijzigingen zoals hierboven geformuleerd.

Etienne VAN VAERENBERGH
